Σαράντα μούλες φόρτωναν όλο φλουρί κι γρόσια
κι άλλες σαράντα τέσσερις όλο μαργιρατάρι
τραγούδαγε και πάγηνε και τι τραγούδι λέγει.
Μα τι καλό βουνό 'ναι 'φτό και Μπρούσαρους δεν τρέχει.
Γυρίζει βλέπει πίσω ντου τις μούλες ξιφουρτώνουν
χωρίζει και ο βόιβοντας πάγει στο μπιζιργιένη
δε ρώτησε δεν κοίταξε μόν' μαχαιριά τον μπήνει
ύστερα τόνε ρώτησε, α πού είσαι ρε μπιζιργιέν'
'πό πού κρατάει η ρίζα σ'.
Η μάνα μ' ήταν Βενετιά μπαμπάς μου απ' την Πόλη
αδερφός μου ήταν Μπρούσαρος και εγώ ο μπιζιργένης.
Ας το 'λεγες ρε αδερφέ να μη σε μαχαιρώσω.
Πά' στ' άλογο τον έριξε και στο γιατρό τον πάει.
Για δες γιατρέ και γιάτρεψε αυτόν τον αδερφό μου.
Πολλές γιαράδες γιάτρεψα τέτοια πληγή δεν είδα.
Το δαχτυλίδι τ' έβγαλε στ' αχείλι του το σέρνει.
Πώς βγήκε τ' αδερφό μ' ψυχή ας βγει και ν η δικιά μου.